

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 15 januari 2019
(OR. en)

5152/19

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0229 (COD)**

ECOFIN 17
UEM 8
CODEC 48
CADREFIN 6
COMPET 20
ENER 7
TRANS 5
ENV 19
EF 6
EDUC 9
TELECOM 6
CULT 10
FSTR 1
AUDIO 5

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper II)/rådet
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av InvestEU-programmet – Tematisk not från ordförandeskapet

För delegationerna bifogas ordförandeskapets tematiska not om InvestEU.

TEMATISK NOT FRÅN ORDFÖRANDESKAPET

I. INLEDNING

1. Den 6 juni 2018 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av InvestEU-programmet¹.
2. Finansrådgivargruppen har hittills behandlat förslaget vid 13 möten och det diskuterades även vid Ekofinministrarnas informella möte i Wien den 8 september 2018. Mot bakgrund av de förhandlingar som hittills har hållits anser ordförandeskapet att det finns ett brett stöd för den föreslagna effektiviseringen som innebär att 14 finansieringsinstrument samlas i ett enda program, med utgångspunkt i de positiva erfarenheterna av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi). Delegationerna ställer sig också bakom att andra finansinstitut än Europeiska investeringsbanksgruppen (nedan kallad *EIB*) får tillgång till EU-garantin.
3. Framsteg har gjorts i förhandlingarna genom att man angett huvuddragen för ett partnerskap mellan kommissionen och EIB i InvestEU-programmet. Det föreslagna partnerskapet återspeglar EIB:s centrala roll och säkerställer att dess expertis utnyttjas fullt ut, till exempel genom att låta EIB utföra riskbedömningen av EU-garantin på portföljnivå.
4. Ordförandeskapet har emellertid identifierat två huvudfrågor, som förklaras nedan. I dessa frågor behövs vägledning från ministrarna för att förhandlingarna i rådet ska kunna slutföras framgångsrikt.

IIa. HUVUDFRÅGA 1: STYRFORMER

5. I sitt förslag till styrning av InvestEU-programmet har kommissionen avvikit från strukturen för Efsi, delvis för att ge utrymme för andra genomförandepartner än EIB. En viktig skillnad i kommissionens förslag till styrningsstruktur i InvestEU, jämfört med Efsi, är införandet av en projektgrupp och av en rådgivande nämnd, med två konstellationer (en med företrädare för medlemsstaterna och en med företrädare för genomförandepartnerna). I kommissionens förslag har InvestEU-programmet, till skillnad från Efsi, ingen styrelse.

¹ Dok. 9980/18 + ADD 1–6

6. Kommissionens förslag till struktur för styrningen av InvestEU har mött motstånd från ett stort antal delegationer, som menade att den föreslagna styrningsstrukturen skulle vara alltför komplex. Dessutom skulle delegationerna vilja bygga vidare på de positiva erfarenheterna från Efsi, samtidigt som man erkänner den roll som andra genomförandepartner än EIB har.
7. Mot bakgrund av dessa överväganden delar delegationerna åsikten att det inte måste inrättas en projektgrupp, utan att dess uppgifter i stället skulle kunna utföras av investeringskommittén och dess sekretariat. Delegationerna är också eniga om att den föreslagna rådgivande nämnden skulle kunna förenklas genom att införa en enda konstellation som omfattar både företrädare för medlemsstaterna och företrädare för genomförandepartnerna.
8. Delegationerna har dessutom uttryckt en önskan om att införa en styrelse, i likhet med hur Efsi styrs. Med tanke på deltagandet av andra genomförandepartner än EIB i InvestEU bör dessa också vara representerade i styrelsen, tillsammans med kommissionen och EIB. Delegationerna är eniga om att styrelseledamöternas mandat bör anpassas till löptiden för den fleråriga budgetramen. Omröstningsförfarandena och styrelsens sammanställning bör spegla kommissionens viktiga roll i den politiska styrningen av programmet, liksom EIB:s roll som viktigaste genomförandepartner med ansvar för 75 % av EU-garantin.
9. Delegationerna har betonat vikten av att investeringskommittén och dess sekretariat är oberoende.
- Kan ministrarna enas om att den föreslagna styrningsstrukturen återspeglar rätt balans och att arbetet på teknisk nivå bör fortsätta på grundval av detta?

IIb. HUVUDFRÅGA 2: TILLDELNING AV EU-GARANTIN TILL ANDRA GENOMFÖRANDEPARTNER ÄN EIB (25 %)

10. Nytt i InvestEU-programmet jämfört med dess föregångare Efsi är att andra genomförandepartner än EIB har direkt tillgång till EU-garantin. 25 % av EU-garantin är förbehållen sådana genomförandepartner. Tanken är att denna utvidgade tillgång ska komplettera EIB:s insatser och ge resultat på ett antal områden som enligt erfarenheterna från Efsi har visat sig vara svagare eller underutnyttjade.

11. I kommissionens förslag föreskrivs att kommissionen vid valet av genomförandepartner ska se till att ett antal kriterier uppfylls, bland annat uppnåendet av en geografisk diversifiering och främjandet av innovativa finansiella lösningar och risklösningar för att åtgärda marknadsmisslyckanden och suboptimala investeringssituationer. För att säkerställa att utnyttjandet av InvestEU-garantin är balanserat, inte bara geografiskt och sektoriellt utan också i fråga om deltagandet av nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och projektens storlek, behövs ytterligare diskussioner om tilldelningen av dessa 25 %. En efterfrågestyrd strategi för tilldelning av EU-garantin är kärnan i kommissionens förslag men skulle kunna kompletteras med ytterligare riktlinjer i syfte att förbättra resultaten för medlemsstater med mindre utvecklade finansiella sektorer.
12. Ytterligare skyddsåtgärder skulle kunna byggas in för att se till att den direkta tillgången kommer ett stort antal genomförandepartner tillgodo, gynnar den geografiska täckningen och inte blir ett verktyg för koncentration.
13. Det tycks dessutom finnas ett brett stöd för att EU-garantin gradvis frigörs till andra genomförandepartner än EIB.
 - Enligt vilka principer anser ministrarna att 25 % av EU-garantin för andra genomförandepartner än EIB bör fördelas?

III. SLUTSATS

14. Mot denna bakgrund uppmanas rådet att
 - diskutera de frågor som anges ovan, i syfte att ge politisk vägledning för det fortsatta arbetet,
 - ge finansrådgivargruppen i uppdrag att fortsätta behandlingen av förslaget i syfte att nå en allmän riktlinje så snart som möjligt.

